

[Alfred Jensen.]

fra indtægter, der svarede til en gennemsnitsarbejders eller gennemsnitstjenestemands families. Nu stikker man et tal på 10 000 ud. Jeg tror, enhver kan sige sig selv, at det tal ikke er rigtigt, og at man ikke kan regne med, at den pristalsbevægelse, vi får at se frem i tiden, kan være korrekt; det er klart, når man går over til at indregne en lang, lang række varer i dette budget, som for mange mennesker er af luksusbetonet art, og man ikke bygger på de udsving, en almindelig arbejders eller tjenestemands husholdning er udsat for.

Jeg synes, det er nødvendigt at knytte disse bemærkninger til behandlingen af dette lovforslag. Jeg vil gerne sige, at på baggrund af denne vor kritik af pristallet, på baggrund af, at vi betragter tjenestemandslovens reguleringsbestemmelser som utilstrækkelige, kan vi godkende, at finansministeren også i år ser bort fra tjenestemandslovens klare reguleringsbestemmelser. Vi kan også billige, at det tillæg, som gennemførtes i oktober i fjor, og som har gyldighed til og med udgangen af dette år, forlænges indtil udgangen af næste år.

Jeg vil endelig sige, at vi også er tilfredse med, at finansministeren ikke har følt sig bundet af sin stilling til pensionister og tjenestemænd på ventepenge ved at opretholde 50 pct. satsen fra i fjor.

Men denne godkendelse af fravigelsen fra tjenestemandsloven, denne ændring af standpunktet fra i fjor, betyder ikke, at de anker, jeg fremførte i fjor, ikke længere opretholdes af os. Vi mener som i fjor, at de tillæg, der gives her, ikke er tilstrækkelige, og mener først og fremmest, at det er en urimelighed, at man ikke giver pensionister og tjenestemænd på ventepenge det, som de moralsk efter tjenestemandsloven har krav på, nemlig den samme regulering, de samme tillæg, som tjenestemændene får. Dernæst opretholder vi kritikken af, at man ikke imødekom de ønsker, som tjenestemandsgeselskaberne så at sige fra neden af fremsatte i fjor. De gik som bekendt ud på et tillæg på fra 6 til 7½ portioner, varierende lidt for de forskellige grupper vedkommende. Disse krav var rimelige, de var vel begrundede, der var mulighed for at realisere dem, det viser det regnskab, som finansministeren forelagde samtidig med forelæggelsen af dette lovforslag. Når der er et overskud på 320 mill. kr., er der naturligvis også mulighed for at indrømme tjenestemændene de forhøjelser, de fremsatte ønske om i fjor.

I fjor optrådte finansministeren med tje-

nestemandsgeselskaberne tilslutning, og det gør han jo også i år. Det forstår jeg så udmærket. Han sidder jo i en temmelig gunstig position og er i stand til at sige: vil I have det dér, kan I få det; vil I ikke have det, kan I få ingenting! Altså han har en særlig gunstig stilling, når det gælder om at udnytte sine overtalelsesevner, og derfor er der ikke noget mærkeligt i, at han i år som i fjor kommer og siger, at tjenestemandsgeselskaberne har godkendt det forslag, han har fremsat. Men jeg bemærker dog, at tjenestemændenes repræsentanter har haft betænkeligheder, og det var lidt ved siden af, hvad det ærede medlem hr. Svend Jørgensen sagde, at ingen kunne ane noget om devalueringen, da man forhandlede om de forhøjelser, dette lovforslag indeholder. Det står jo nemlig i forelæggelsestalen, at man talte også om det problem. Det var jo aktuelt, alle diskuterede kronenedskæringen i forbindelse med en devaluering af det engelske pund.

Altså, vi vidste, at noget sådant forestod. Tjenestemændene har også gjort bemærkninger derom og sagt, at de følte sig usikre, og nu efter at nedskæringen er gennemført, kommer de og siger, at de ikke føler sig bundet af tilsagnet længere — sådan må jeg læse talen — end til foråret. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Samrådet!). Samrådet betragter jeg som udtryk for tjenestemændene. Det burde jeg måske ikke gøre. Jeg er vel vidende om, at i adskillige situationer er samrådet ikke udtryk for tjenestemændene. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: De højere tjenestemænd!). Udmærket. Jeg kender også godt forskellen på samrådet og de øvrige tjenestemandsgeselskaber. Jeg synes, det havde været rimeligere, om de pågældende, som vel også har de almindelige prisstigninger i tankerne, når de ikke føler sig bundet, havde fremsat ønske om på et tidligere tidspunkt at få spørgsmålet taget op til behandling.

Vi må jo regne med, at den pristalsbølge, som kronenedskæringen har sat i gang, vil give sig stedse føleligere udslag. Allerede nu er der sket så store prisstigninger, at de føles rundt omkring i husholdningerne, og det er klart, at såvel november som december måned vil vise endnu større stigninger. Derfor havde det været nok så rimeligt, om man havde begrænset sig til tiden indtil udgangen af dette år, og jeg føler mig i hvert fald i overensstemmelse med brede lag af dette lands arbejderklasse, funktionærer og tjenestemænd, når jeg fremsætter ønske om, at regulering finder sted på et